

o zmeškání lhůty, ve které jest se mu vykázáti o tom, že již zahájil sporné řízení, vůbec se nezmiňuje a že také podle § 128 posl. odst. ex. ř. záleží jen na tom, by ve lhůtě byla žaloba podána. Podání, jimiž jmenované firmy exekučnímu soudu ještě zvlášť oznámily zahájení sporného řízení, byla tudíž zbytečná a nezáleží proto na tom, že došla na soud po lhůtě.

Čís. 12327.

Hypotekární věřitel nemůže nepřipustnost mobilární exekuce na movité příslušenství nemovitosti, na níž jest pro něho vloženo zástavní právo, uplatnití návrhem na zrušení exekuce podle § 39 čís. 2 ex. ř., nýbrž jen pořadem práva podle § 37 ex. ř. Rozhodnutí o takovém sporu působí jen mezi jeho stranami.

Hypotekární věřitel může však oznámiti soudu, že zabavené svršky jsou příslušenstvím nemovitosti, načež soud má z úřadu zjistiti, zda jde skutečně o příslušenství nemovité věci, a, zjistí-li to, má mobilární exekuci ohledně těchto svršků zrušiti. Takové usnesení působí pro všechny účastníky a proti všem účastníkům. Nevyhoví-li však exekuční soud podnětu hypotekárního věřitele, může tento jen žalovati podle § 37 ex. ř., nepřisluší mu však opravný prostředek proti zamítajícímu usnesení. Přijal-li rekursní soud přes to jeho rekurs a vyřídil jej věcně, jest jeho usnesení zmatečné a jest je zrušiti a rekurs odmítnouti.

(Rozh. ze dne 3. února 1933, R I 21/33.)

Soud první stolice povolil exekuci na nemovitosti. V rekursu uplatňovala hypotekární věřitelka, že exekuce jest nepřipustná, ježto movitosti, na něž byla exekuce vedena, jsou příslušenstvím zavazené nemovitosti. Rekursní soud vyhověl rekursu a exekuci obmezil.

Nejvyšší soud k dovolacím rekursům vymáhajících věřitelů zrušil napadené usnesení a odmítl rekurs hypotekární věřitelky

Důvody:

Předně bylo řešiti otázku, zda měla hypotekární věřitelka uplatnití nepřipustnost mobilární exekuce na movité věci, tvořící příslušenství nemovitosti, na níž jest pro ni vloženo právo zástavní, pořadem práva podle § 37 ex. ř., či, stačilo-li, že tak učinila návrhem na částečné zrušení exekuce (omezení) podle § 39 čís. 2 ex. ř. Podle § 258 ex. ř. nemůže pro zástavní právo odporovati zabavení ten, kdo není v držení věci, může však uplatnití žalobou nárok na to, by byl uspokojen z výtěžku v pořadí přednostním. Předpokladem tohoto ustanovení jest, že bylo zabavení movitostí provedeno správně podle zákona (rozh. 6073 sb. n. s.). Není-li tomu tak, ano bylo zabaveno příslušenství věci nemovité, na které lze exekuci vésti jen exekucí na nemovitost samu (§ 252 ex. ř.), jest oprávněn hypotekární věřitel domáhati se nepřipustnosti exekuce odporem podle § 37 ex. ř. proti vymáhajícímu

věřiteli vedoucímu exekuci mobilární (rozh. 2466, 6073, 10576 a 11503 sb. n. s.). Rozhodnutí to působí jen mezi stranami spor vedoucími. Nelze pochybovati, že v řízení exekucním může i třetí osoba, již jest v řízení týkajícím se mobilární exekuce hypotekární věřitel, oznámiti soudu, že zabavené svršky jsou příslušenstvím nemovitosti a že mohou býti vzaty do exekuce jen s nemovitostí samou (§§ 39 čís. 2 a 252 ex. ř.), a že exekuční soud má z moci úřadu zjistiti, zda jde skutečně o příslušenství věci nemovité, a, zjistí-li to, má mobilární exekuci ohledně svršků těch zrušiti (§ 39 čís. 2 ex. ř.). Tímto usnesením bylo by učiněno rozhodnutí pro všechny účastníky a proti všem účastníkům. Nevyhoví-li však exekuční soud, jakž se stalo v souzeném případě, podnětu třetí osoby, tedy i hypotekární věřitelky, může tato jen žalovati podle § 37 ex. ř., nepřísluší jí však, poněvadž není účastnicí (§ 55 ex. ř.) exekučního řízení mobilárního, opravný prostředek proti zamítajícímu usnesení (rozh. 6073 sb. n. s.). Přijal-li však rekursní soud přes to její rekurs, jako v tomto případě, a vyřídil-li jej, ač měl rekurentku poukázati na pořad práva (rozh. 10576 sb. n. s.), jest jeho usnesení zmatečné podle § 42 odst. 4 j. n. a bylo proto usnesení to zrušiti podle § 78 ex. ř., §§ 514 odst. 2, 477 čís. 6 a 478 c. ř. s. a rekurs odmítnouti, aniž bylo potřebí řešiti otázku, zda zabavené svršky jsou skutečně příslušenstvím věci nemovité, čili nic.

Čís. 12328.

Proti povolení exekuce na základě směnečného platebního příkazu lze uplatniti rekuresem i závadu v doručení směnečného platebního příkazu.

(Rozh. ze dne 3. února 1933, R I 22/33.)

Soud první stolice povolil na základě směnečného platebního příkazu exekuci, rekursní soud exekuční návrh zamítl. Důvody: Stěžovatel vytýká napadenému usnesení, jímž byla povolena exekuce na základě směnečného platebního příkazu, zmatečnost podle § 477 čís. 4 c. ř. s. Jako důvod zmatečnosti uplatňuje stěžovatel, že exekuční titul, na jehož základě byla exekuce povolena, není vůbec vykonatelný, neboť při doručování směnečného platebního příkazu Cs 39/32 byly porušeny zásady c. ř. s. o doručování (§§ 101, 106 a 108 c. ř. s.). Stížnost jest odůvodněna. Výslechem poštovního podúředníka a manželky stěžovatele, kteří byli za rekursního řízení vyslechnuti, jest zjištěno, že směnečný platební příkaz, o nějž se opírá exekuční návrh vymáhající strany, nebyl vůbec stěžovateli doručen, neboť doručný lístek podepsala manželka stěžovatele. Poněvadž není ani jinak zjištěno, že stěžovatel nabyl vědomosti o směnečném platebním příkazu, byla tím odňata stěžovateli možnost vznésti námitky proti platebnímu příkazu. Směnečný platební příkaz postrádá vykonatelnosti pro toto porušení stěžejní zásady o doručování výroků soudů, které mohou tvořiti základ exekučního řízení.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.